

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 92/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., bytom Z., zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., B. B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaniach vedených pod sp. zn. E 295/03 a E 142/04 a postupom Okresného súdu Rožňava v konaniach vedených pod sp. zn. 4 E 39/2004 a 4 E 59/2004 a takto

rozhodol:

Sťažnosť E. K. odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. marca 2005 doručená sťažnosť E. K., bytom Z., (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej tvrdí, že došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Zvolen v konaniach vedených pod sp. zn. E 295/03 a E 142/04 a postupom Okresného súdu

Rožňava v konaniach vedených pod sp. zn. 4 E 39/2004 a 4 E 59/2004, v ktorých vymáha svoje nároky, ktoré jej boli prisúdené v sporoch o neplatné rozviazanie pracovného pomeru.

V sťažnosti sťažovateľka uviedla:

„Sťažovateľka v zmysle § 261 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku na zabezpečenie vymoženia plnenia obrátila sa na Okresný súd Zvolen s návrhmi na výkon právoplatných rozhodnutí tohto súdu a to č. k. 6 C 83/9-46 zo dňa 26. 4. 2001 vo výške 2.384,- Sk s príslušenstvom, č. k. 16 C 19/02-62 zo dňa 5. 2. 2003 vo výške 125.000,- Sk s príslušenstvom, a č. k. 7 C 195/02 zo dňa 13. 10. 2003 vo výške 12.000,- Sk s príslušenstvom. Účastníkmi týchto konaní bola na strane navrhovateľa sťažovateľka a na strane odporcu Stavebno-obchodná firma SG, s. r. o. Rožňava, Štítnická č. 64, v týchto konaniach sa navrhovateľka domáhala svojich práv titulom neprávoplatnej výpovede zo zamestnania.

Okresný súd viedol podania navrhovateľky pod číslami konania E 142/04 a E 295/03. Vzhľadom ku skutočnosti, že sťažovateľka nemala žiadne informácie o konaní súdu v týchto veciach, dňa 1. 6. 2004 podala predsedovi Okresného súdu vo Zvolene v zmysle zákona č. 80/192 Zb. sťažnosť na prietahy v konaní. Predsedníčka Okresného súdu vo Zvolene listom sp. zn. Spr. 2016/04 oznámila sťažovateľke, že podané návrhy boli odstúpené miestne príslušnému súdu v Rožňave a to spis č. k. E 142/04 dňa 3. 5. 2004 a spis č. k. E 295/03 dňa 1. 7. 2004 a preto z tohto dôvodu nie je možné sťažnosť na prietahy v konaní podanú sťažovateľkou prešetriť.

Sťažovateľka sa s postupom predsedníčky Okresného súdu vo Zvolene nestotožnila a takéto vyjadrenie nepovažovala za dostačujúce, preto sa obrátila so sťažnosťou dňa 10. 8. 2004 na predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici a žiadala o prešetrenie vybavovania jej sťažností predsedom Okresného súdu vo Zvolene. Predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici žiadosť sťažovateľky prešetril a sťažovateľke listom sp. zn. Spr. 10120/04 zo dňa 23. 9. 2004 oznámil, že odpoveď predsedníčky Okresného súdu vo Zvolene nepovažuje za dostatočnú a po vyžiadaní fotokópie časti spisu od Okresného súdu Rožňava pôvodne vedeného na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 11 E 295/03, zistil, že od podania návrhu dňa 23. 4. 2003 bol uskutočnený jediný úkon dňa 1. 7. 2004 s tým, aby tento spis bol odstúpený Okresnému súdu v Rožňave ako príslušnému na konanie. Preto predseda

Krajského súdu v Banskej Bystrici v závere svojho listu vyslovil konštatovanie, že sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní bola opodstatnená.

Dňa 30. 9. 2004 sťažovateľka obdržala uznesenia Okresného súdu Rožňava č. k. 4 E 39/2004 a č. k. 4 E 59/2004 podľa ktorých na vymoženie nárokov sťažovateľky v zmysle rozsudkov Okresného súdu vo Zvolene č. k. 6 C 83/99-46 z 26. 4. 2001, č. k. 16 C 199/02-62 z 5. 2. 2003 a č. k. 7 C 195/02-40 z 13. 10. 2003 súd nariadil výkon rozhodnutia predajom hnutelných vecí povinného Stavebno-obchodná firma SG., s. r. o. Rožňava, Štítická cesta č. 64, IČO: 31654932.

Pretože sťažovateľka zo strany Okresného súdu v Rožňave do februára 2005 neobdržala žiadne vyrozumieanie súdu ako pokračuje výkon rozhodnutia, dňa 17. 2. 2005 podala predsedovi Okresného súdu Rožňava sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda Okresného súdu v Rožňave sťažovateľke listom dňa 22. 2. 2005 č. Spr. 1102/05, ktorý bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľky 26. 2. 2005 oznámil, že vo vyššie uvedených konaniach neboli zistené prietahy a preto sťažnosť nepovažuje za opodstatnenú z dôvodu, že dňa 4. 11. 2004 u povinného vykonal súpis hnutelných vecí, kedy sa zistilo, že povinný na adrese uvedenej vo výpise z Obchodného registra nemá sídlo a že po zistení nového sídla povinného, súd znova vykoná súpis vecí. (...)

Sťažovateľka je toho názoru, že postupom Okresného súdu vo Zvolene v konaniach vedených pod č. k. E 142/04 a č. k. E 295/03 došlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čo uznal aj predseda Krajského súdu Banská Bystrica JUDr. L. B. Obdobne postupom Okresného súdu Rožňava v konaniach vedených pod č. k. E 39/04 a č. k. E 59/04 došlo k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože sa neplní ustanovenie § 265 ods. 1 O. s. p. s možnosťou podporne použiť ustanovenia § 45 a nasl. O. s. p. a §-ov 51 a 52 O. s. p. (...)

Sťažovateľka sa domáha, aby jej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 215.000,- Sk a to z týchto dôvodov:

Konanie o neplatnosť výpovede sťažovateľky bolo vedené na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 6 C 83/99-46, návrh na začatie konania bol podaný 27. 5. 1999 a právoplatne bolo v prospech sťažovateľky súdom rozhodnuté dňa 28. 8. 2001. Konanie o náhradu ušlej mzdy z titulu neprávoplatnej výpovede bolo vedené na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 16 C 199/02-62 a právoplatne bolo ukončené 21. 3. 2003. Konanie o zaplatenie odstupného bolo vedené na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 7 C 195/02 a právoplatne bolo ukončené 16. 1. 2004. Návrhy na výkon rozhodnutí boli podané na Okresný súd vo Zvolene takto:

- *na plnenie rozsudku č. k. 16 C 199/02-62 vo výške 145.596,- Sk s príslušenstvom dňa 24. 3. 2003, pričom k dnešnému dňu je výška tejto pohľadávky približne 200.000,- Sk*
- *na plnenie rozsudku č. k. 7 C 195/02-40 vo výške 12.000,- Sk s príslušenstvom, dňa 30. 3. 2004, pričom k dnešnému dňu je táto pohľadávka približne 15.000,- Sk.*

Sťažovateľka má informácie, že nečinnosťou Okresných súdov vo Zvolene a Rožňave jej pohľadávky budú ťažko vymožiteľné aj napriek ich včasnému uplatňovaniu a napriek finančnej, morálnej a zdravotnej ujme.

V zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má sťažovateľka právo, aby sa jej vec prejedнала bez zbytočných prietáhov. Prietáhmi v konaní boli ústavné práva sťažovateľky porušené preto navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky vyslovil

N Á L E Z

Nekonaním Okresného súdu vo Zvolene a Okresného súdu v Rožňave bolo porušené právo sťažovateľky zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a priznáva jej finančné zadosťučinenie 215.000,- Sk, ktoré jej bude vyplatené do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.

Ukladá Okresnému súde v Rožňave, aby odstránil právnu neistotu sťažovateľky a bezodkladne pristúpil k výkonu rozhodnutí právoplatných uznesení tohto súdu č. k. 4 E 39/2004 zo dňa 24. 9. 2004 a č. k. 4 E 59/2004 zo dňa 24. 9. 2004.

Právnej zástupkyňi sťažovateľky JUDr. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia 14.600,- Sk (2 právne úkony á 7.150,- Sk, prevzatie + príprava, písomné podanie, 2 x režijný paušál á 150,- Sk), ktorá jej bude vyplatená do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

1. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prieskumy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka najneskôr 10. augusta 2004, keď sa obrátila so sťažnosťou na predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici, vedela, že konanie pred Okresným súdom Zvolen

skončilo tak, že tento okresný súd 1. júla 2004 postúpil obe exekučné veci Okresnému súdu Rožňava z dôvodu svojej miestnej nepríslušnosti.

Sťažnosť proti Okresnému súdu Zvolen bola doručená 23. marca 2005 zjavne po uplynutí lehoty dvoch mesiacov od postúpenia exekučných vecí sp. zn. E 295/03 a E 142/04 Okresnému súdu Rožňava.

Z dôvodu, že sťažnosť proti Okresnému súdu Zvolen bola podaná oneskorene, ju ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol už po jej predbežnom prerokovaní.

2. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch.

Ako to vyplýva z obsahu sťažnosti, Okresný súd Rožňava doručil sťažovateľke už 30. septembra 2004 uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia sp. zn. 4 E 39/2004 a 4 E 59/2004 predajom hnutelných vecí povinnej osoby. Dňa 4. novembra 2004 okresný súd vykonal súpis hnutelných vecí, avšak pri tom zistil, že povinná osoba nemá sídlo na

označenej adrese. Po zistení nového sídla povinnej osoby okresný súd, podľa tvrdenia sťažovateľky, vykoná nový súpis.

Vychádzajúc z tohto skutkového stavu potvrdeného sťažovateľkou ústavný súd považuje dĺžku doterajšieho konania o výkon rozhodnutia za zjavne primeranú so zreteľom na to, že Okresný súd Rožňava nariadil výkon rozhodnutia bez akýchkoľvek prietáhov. Až po nariadení výkonu rozhodnutia a po pokuse vykonať súpis hnutelných vecí vznikla skutková otázka sídla povinnej osoby, ktorá sa rieši štandardným spôsobom. Doba doterajšieho postupu Okresného súdu Rožňava však nesignalizuje zbytočné prietahy, ale len prietahy, ktoré vyplynuli z toho, že v návrhu na výkon rozhodnutia nebolo správne označené sídlo povinnej osoby, resp. povinná osoba tam sídlo nemá. Preto ústavný súd túto časť sťažnosti odmietol už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku uznesenia. V nadväznosti na odmietnutie sťažnosti ústavný súd už nerozhodoval o ďalších sťažovateľkou uplatnených nárokoch na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2005